

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 111.627 van 16 oktober 2002
in de zaak A. 111.611/XIV-6971**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat B. VANBRABANT,
 kantoor houdende te 4020 LIEGE,
 Boulevard Emile de Laveleye 14

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Albanese nationaliteit, op 3 oktober 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 30 juli 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 6 september 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 26 november 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 3 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 oktober 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANBRABANT, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur Ch. LECHAT, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van advocaat P. LOMMELEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 23 juli 2001 en zich vluchteling verklaart op 24 juli 2001; dat op 30 juli 2001 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 6 september 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is die luidt als volgt:

“Volgens uw verklaringen zou u de Albanese nationaliteit bezitten en afkomstig zijn uit het district Mirdite. U zou nooit politiek actief zijn geweest. U zou tot voor een jaar woonachtig zijn geweest in Perlat, waar u samen met uw ouders, uw broer A. en diens gezin zou gewoond hebben. Deze laatste zou actief lid zijn geweest van de monarchistische “Legaliteitspartij” (PLL.). Hierdoor zou hij problemen gekend hebben die eveneens op u betrekking hadden. In september 2000 zou u in Perlat driemaal bezoek hebben gekregen van telkens drie gemaskerde personen in burger. Zij zouden op zoek zijn geweest naar uw broer A. U zou hierbij met de dood bedreigd zijn, omdat u weigerde te zeggen waar hij woonachtig was. Uw broer en zijn echtgenote zouden op dat moment reeds woonachtig zijn geweest in Laç. U zou hiervoor niet naar de politie gegaan zijn omdat u in hen geen vertrouwen had. Na het derde bezoek zou u uw broer in Laç gecontacteerd hebben. Hij zou u toen komen halen zijn en naar zijn woning in Laç gebracht hebben, waar u tot uw vertrek uit Albanië zou verbleven hebben. Uw ouders zouden in Perlat blijven wonen zijn. In Laç zou u dezelfde problemen gekend hebben. U zou daar in oktober 2000 driemaal bezoek hebben gekregen van onbekende gemaskerde personen in burger. U en uw schoonzus zouden hierbij steeds aanwezig zijn geweest. Ze zouden telkenmale naar uw broer gevraagd hebben en zouden u bedreigd hebben. Ze zouden geen fysiek geweld gebruikt hebben. U bracht uw broer hiervan op de hoogte. U zou ook nu nagelaten hebben naar de politie te gaan omdat u schrik zou gehad hebben. Daarna zou u geen problemen meer gekend hebben in tegenstelling tot uw broer. Vaak zou hij met verwondingen thuis gekomen zijn. Hij zou evenwel nooit gezegd hebben wat hiervan de oorzaak was. U kende geen problemen met de autoriteiten. U zou noch in Perlat, noch in Laç ooit bezoek hebben gekregen van de politie. Na uw vertrek uit Perlat zouden uw ouders geen problemen meer gekend hebben. U heeft geen weet van enige arrestatie of opsluiting van uw broer door de autoriteiten. U zou uiteindelijk in juli 2001 vertrokken zijn omwille van de bedreigingen tegen uw broer geuit. Op 19 juli 2001 zou u samen met uw broer en schoonzus Albanië verlaten hebben. Via Italië reisde u door naar België. U kwam in België aan op 23 juli 2001 en de volgende dag vroeg u hier asiel aan. U bent niet in het bezit van enige identiteitsdocumenten.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen niet eensluidend zijn met deze door uw schoonzus, L. L. (O.V.5.117.814), afgelegd tijdens haar verhoor in dringend beroep. Zo verklaarde uw schoonzus in september 2000 tweemaal bezoek te hebben gekregen van niet gemaskerde personen in burger. Zij zou, net zoals u en uw ouders, hierbij aanwezig zijn geweest. Twee dagen na het laatste bezoek zou zij naar Laç verhuisd zijn (verhoorverslag schoonzus CGVS, p. 3). U daarentegen verklaarde op het Commissariaat-generaal in september

2000 in Perlat driemaal bezoek te hebben gekregen van gemaskerde personen in burger. Ze zouden u hierbij met de dood bedreigd hebben. Bovendien voegde u eraan toe dat uw schoonzus en diens echtgenoot, uw broer op dat moment reeds in Laç woonden. Dit was de reden waarom ze niet aanwezig waren (verhoorverslag CGVS, p. 3 en 4). Daarenboven stelde u op het Commissariaat-generaal in oktober 2000 in Laç driemaal bezoek te hebben gekregen van onbekende gemaskerde personen in burger. Uw schoonzus zou hierbij steeds aanwezig zijn geweest (verhoorverslag CGVS, p. 5). Ook daarover bracht uw schoonzus een andere versie van de feiten naar voor. Zij stelde in Laç geen enkel probleem gekend te hebben. Nooit zou ze er bezoek gekregen hebben van de politie of van misdadige personen (verhoorverslag CGVS, p. 4).

Daarenboven dient er op gewezen te worden dat uw verklaringen evenmin eensluidend zijn met deze door uw broer, L.A. (O.V.5.117.814), afgelegd in het kader van zijn verhoor in dringend beroep. Zo verklaarde u op het Commissariaat-generaal in september 2000, voor de verkiezingen van 1 oktober 2000, driemaal in Perlat bezoek te hebben gekregen van gemaskerde personen in burger (verhoorverslag CGVS, p. 3 en 4). Uw broer daarentegen sprak op het Commissariaat-generaal over slechts twee invallen, één enkele dagen voor de verkiezingen van 1 oktober 2000 en een andere op 7 oktober 2000 (verhoorverslag CGVS broer, p. 11 en 12). Verder stelde u in oktober 2000 driemaal bezoek te hebben gekregen van alweer onbekende gemaskerde personen in burger. Daarna zou u in Laç geen andere problemen meer gekend hebben (verhoorverslag CGVS, p. 5 en 6). Uw broer sprak in dit verband van gemaskerde politieagenten (verhoorverslag CGVS, p. 11). Bovendien situeerde hij deze invallen tussen oktober 2000 en januari 2001. Tenslotte verklaarde hij bij één van deze invallen, op 25 december 2000, zelf aanwezig te zijn geweest. Hij voegde hieraan toe dat naast zijn echtgenote ook u hierbij aanwezig was (verhoorverslag broer CGVS, p. 11).

Gezien deze tegenstrijdigheden de kern van uw relaas omvatten kan geen enkel geloof gehecht worden aan uw vluchtmotieven.

In het kader van het door uw broer en schoonzus ingediend dringend beroep, werd op basis van bedrieglijke verklaringen, eveneens een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen.”.

2. Overwegende dat de verzoekende partij in het eerste onderdeel van het enige middel de schending van artikel 63 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet) opwerpt dat de bestreden beslissing enkel een handtekening draagt zonder enige identificatie van de ondertekenaar; dat het niet mogelijk is na te gaan of de bestreden beslissing door de commissaris-generaal of een van de adjuncten is genomen;

Overwegende dat onder de handtekening duidelijk de stempel “adjunct-commissaris” leesbaar is; dat het middel feitelijke grondslag mist; dat artikel 63/3 van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk voorziet dat beslissingen na dringend beroep worden genomen door de commissaris-generaal “of één van zijn adjuncten”;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het tweede onderdeel de schending opwerpt van artikel 149 van de gecoördineerde Grondwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat de verhoorverslagen van het commissariaat-generaal, waarnaar de bestreden beslissing verwijst, slechts uit handgeschreven en grotendeels onleesbare nota's bestaan;

Overwegende dat artikel 149 van de gecoördineerde Grondwet uitsluitend van toepassing is op jurisdictionele procedures en niet op

administratiefrechtelijke beslissingen, zoals de thans bestreden beslissing; dat het onderdeel in die mate onontvankelijk is bij gebrek aan belang;

Overwegende dat geen wettelijke bepaling verbiedt dat het verhoorverslag van het commissariaat-generaal met de hand wordt geschreven; dat uit het administratieve dossier blijkt dat de nota's leesbaar zijn, zij het met enige moeite; dat in de bestreden beslissing zeer precies wordt verwezen naar de plaats waar de in aanmerking genomen verklaringen in het verslag zijn terug te vinden; dat de verzoekende partij aldus kennis heeft kunnen nemen van de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund; dat daarmee aan de doelstelling van de formele motiveringsplicht is voldaan; dat het onderdeel in die mate ongegrond is;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in het derde en laatste onderdeel de schending opwerpt van de artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek omdat het verhoorverslag van het commissariaat-generaal niet ondertekend is zodat geen enkele waarborg over de identiteit van de opsteller bestaat; dat de bestreden beslissing met schending van artikel 149 van de gecoördineerde Grondwet en van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen de formele motiveringswet op dat verhoorverslag steunt;

Overwegende dat de artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek betrekking hebben op het bewijs van verbintenissen uit overeenkomst en derhalve een zuiver privaatrechtelijk karakter hebben; dat zij niet van toepassing zijn op een administratiefrechtelijke procedure, zoals in casu; dat het onderdeel in die mate onontvankelijk is bij gebrek aan belang; dat inzake de opgeworpen schending van artikel 149 van de gecoördineerde Grondwet en van de formele motiveringsplicht naar het tweede onderdeel van het middel kan worden verwezen;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien oktober tweeduizend en twee, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.